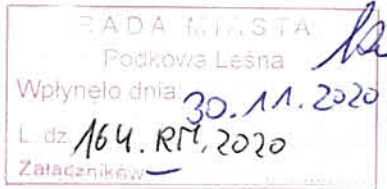

OSO. RM. 1510, 7. 2020, BK (2)

Podkowa Leśna dnia 27.11.2020r.

IK.0004.5.2020

Pan Michał Gołąb
Przewodniczący
Rady Miasta Podkowa Leśna

W odpowiedzi na skargę informuję, że powyższe zarzuty zostały również przedstawione w skargach do innych instytucji, m.in. do różnych Ministerstw, Wojewody, Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego czy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Należy zaznaczyć, że na wszystkie swoje działania Urząd posiada dokumenty, uzgodnienia, analizy, opracowania i decyzje. Dendropolis wytacza tylko zarzuty nieoparte żadnymi dowodami. Ww. stowarzyszenie nie zgadzając się z polityką Miasta skarży i próbuje blokować działania Urzędu. Kolejne instytucje utrzymują w mocy, zaskarżane przez Dendropolis i osoby z nimi związane, decyzje wydane dla Miasta. Jednocześnie należy zaznaczyć, że orzekanie w wymienionych kwestiach jest w kompetencji ww. Urzędów. Niemniej jednak ustosunkuję się do podnoszonych w skardze zarzutów:

Ad.1a.

W dniu 03.01.2019 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Grodzisku Mazowieckim przeprowadził kontrolę prac Etapu I przy przebudowie zbiornika. W trakcie kontroli nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości. W decyzji Nr 64/19 z dnia 28.02.2019 r. PINB stwierdza, że: „Z ustaleń oględzinowych jednoznacznie wynika, że roboty realizowane są zgodnie z wytycznymi zatwierdzonego projektu budowlanego, w tym zawartego w nim opisie technicznym. (...) Prawidłowość i zgodność wykonania docelowych robót z zatwierdzonym projektem będzie możliwa do ustalenia po ich zakończeniu.” W związku z tym, że prace etapu II odbywały się w formule „projektuj i buduj”, Wykonawca w trakcie realizacji prac przystąpił do procedury zatwierdzania projektu zamiennego.

Po zaprojektowaniu zmian, które miały być zrealizowane w Etapie II, Wykonawca wystąpił do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o wydanie zgody na zmiany w przebudowie zbiornika, na podstawie zmian w projekcie zamiennym. Taka decyzja została wydana przez PGW WP w dniu 17.05.2019 r. Jednocześnie w dniu 28 marca 2019 r. wykonawca wystąpił do MWKZ o wydanie decyzji pozwalającej na prowadzenie prac na obszarze objętym ochroną konserwatorską i uzgodnienie projektu zamiennego. W dniu 15.08.2019 r. organ wydał pozytywną dla Miasta Podkowa Leśna decyzję, niemniej na skutek protestów i odwołań zarejestrowanego 6 maja 2019 r. Stowarzyszenia Dendropolis, do dnia dzisiejszego, decyzja MWKZ nie jest ostateczna, gdyż stowarzyszenie, dopuszczone do postępowania toczącego się przed konserwatorem w dniu 2.07.2019r., odwołało się od pozytywnej dla Miasta Podkowa Leśna decyzji. Prace przy przebudowie stawu stanęły w dniu 31 maja 2019 r. Wykonawca prowadzący roboty w trybie „buduj, projektuj i buduj” wykonał wszystkie możliwe prace konsumując wydaną w 2016 roku zgodę na prowadzenie prac budowlanych. PINB po przeprowadzeniu kolejnej kontroli w dniu 13.09.2019 r. wydał Postanowienie Nr 167/19 z dnia 26.09.2019r., w którym nakazał wstrzymanie prac. Należy zaznaczyć, że ww. postanowieniu

organ nadzoru dokonał oceny zamiaru Wykonawcy. Zamawiający, w dniu 16.09.2019 r., w związku z działaniami Stowarzyszenia Dendropolis, zdecydował się zwrócić do organu nadzoru budowlanego o zmianę kwalifikacji wpisów kierownika budowy i projektanta co ma odzwierciedlenie w ww. Postanowieniu PINB. Dokonanie kwalifikacji przez projektanta nie ma charakteru wiążącego ani dla organów administracji architektoniczno-budowlanej, ani dla nadzoru budowlanego. Jednocześnie wydaną tego samego dnia Decyzją Nr 230/19 PINB nałożył na Miasto obowiązek sporządzenia projektu zamiennego, który, jak już wcześniej zaznaczyliśmy powstał i był uzgadniany w MWKZ. Zatem w efekcie finalnym wiążącej oceny dokonują organy administracji publicznej, czy to Starosta w trybie art. 36a ust. 1 Prawa budowlanego, czy PINB na mocy przepisów art. 50 – 51, w związku z art. 36a ust. 5 i 5a. Ocena ta może pokrywać się z oceną projektanta, może też jednak być z nią sprzeczna. Aby wyeliminować możliwość ewentualnych dalszych destrukcyjnych działań stowarzyszenia skutkujących brakiem możliwości dokończenia inwestycji zdecydowano o zmianie trybu zwykłego na tak zwany tryb naprawczy w rozumieniu art. 50 ust. 1 pkt 4 Prawa Budowlanego. Ponadto wyrokiem WSA z dnia 18.03.2020r. (w załączeniu) Sąd uchylił postanowienie WINB o dopuszczeniu stowarzyszenia Dendropolis do prowadzonego postępowania argumentując między innymi brakiem interesu społecznego. Do dnia dzisiejszego trwa postępowanie przez PINB z uwagi na fakt, iż Miasto Podkowa Leśna nie może przedstawić prawomocnej decyzji MWKZ z powodu wniesionego przez Dendropolis odwołania.

Należy zaznaczyć również, że najnowsza nowelizacja ustawy Prawo Budowlane wszystkie te zmiany traktuje jako nieistotne, nie wymagające zmiany pozwolenia na budowę.

Prawo Budowlane ogranicza odpowiedzialność w zakresie postępowania prowadzonego w sprawie przebudowy zbiornika wodnego w Podkowie Leśnej do osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne. Jedynym organem uprawnionym do stwierdzenia ewentualnych naruszeń są organy nadzoru budowlanego.

Ad. 1b.

Każda inwestycja prowadzona na terenie Podkowy Leśnej wymaga uzgodnienia z Mazowieckim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Miasto Podkowa Leśna 28 marca 2019 roku wystąpiło do MWKZ o akceptację rozwiązań technicznych zawartych w projekcie zamiennym. Prace i uzgodnienia odnośnie rozwiązań, które najpełniej będą odpowiadały przepisom i wymogom jakim podlega inwestycja na terenie wpisanym do rejestru zabytków, zakończone zostały decyzją znak WZ.5142.47.2019.AL z dnia 16 sierpnia 2019r. W uzasadnieniu decyzji Konserwatora czytamy:” Rozstrzygając pod kątem konserwatorskim przedłożone rozwiązania, MWKZ wziął pod uwagę m.in. wpływ planowanej inwestycji na wartości zabytkowe parku. Zbiornik wodny ani układ wodny istniejący w parku nie został wymieniony jako element wpisu do rejestru zabytków. Z konserwatorskiego punktu widzenia rozpatrywane jest istnienie zbiornika jako jednego z elementów kompozycji strukturalnej i funkcjonalnej parku. W takim aspekcie dopuszczalne są zatem zmiany techniczne i technologiczne w konstrukcji, obsłudze i utrzymaniu stawu jako elementu parku. (...) Rzeka Niwka po regulacji koryta stała się rowem melioracyjnym do odprowadzania wody deszczowej oraz zbierania spływów powierzchniowych, zaś staw w parku gromadził ten rodzaj wód tylko okresowo, pozostając przez większą część roku zbiornikiem suchym. (...) Planowane działania wpłyną pozytywnie na przestrzeń i użytkowanie parku wzbogacając, a także przywracając właściwy i charakterystyczny dla tego okresu bogaty kostium roślinności podkreślający krajobrazowy charakter założenia oraz jego kompozycję o dodatkowe elementy roślinności oraz małej architektury zachowując jednocześnie jego dotychczasowy charakter bez naruszania utrwalonej historycznej kompozycji przestrzennej.”

Ad. 1c. Nie naruszono warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przebudowa stawu wiąże się z powstaniem zbiornika służącego celom rekreacyjnym, ekologicznym i retencyjnym. Nowe rozwiązanie pozwoli na pełne przywrócenie warunków przyrodniczych w stawie i jego otulinie.

Ad. 1d. Miasto uzyskało już nowe pozwolenia wodnoprawne na przykrycie rowu i przebudowę stawu, w związku z czym pozwolenie wodnoprawne z 2010r. nie jest już ważne.

Ad.2 i 3

Skarżący w skardze cytuje treść rozporządzenia i zapisy Planu Miejscowego nie wskazując które przepisy i w jaki sposób zostały naruszone.

Przedmiotowa inwestycja jest zgodna z obowiązującym na terenie Miasta Podkowa Leśna Planem Zagospodarowania Przestrzennego, z Rozporządzeniem Nr 5 Wojewody Mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego nr 58, poz. 1305) w sprawie Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego pod nazwą „Leśny Park Miejski w Mieście-Ogrodzie Podkowie Leśnej”. Miasto realizuje wszystkie inwestycje zgodnie z zapisami ww. rozporządzeń i dokumentów.

Zgodnie z §26 ust. 3 Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna zatwierdzony Uchwałą Nr 84/XIX/2008 Rady Miasta Podkowy Leśnej z dnia 26 czerwca 2008r. „ustala się rewitalizację stawu w parku miejskim, polegającą na nadaniu mu funkcji stałego zbiornika wodnego (poprzez uszczelnienie części stawu) i jednocześnie infiltracyjnego (poprzez pozostawienie części stawu nie uszczelnionej), co pozwoli na odbudowę lokalnych zasobów wód podziemnych.” W § 28ww. planu nakazuje się ochronę istniejących zasobów wód podziemnych, w tym wód gruntowych oraz podjęcie działań, mających na celu ochronę i zapobieganie obniżaniu się zwierciadła wód gruntowych poprzez m.in. realizację niezbędnych prac, służących małej retencji (staw w parku miejskim i Parów Sójek), mających na celu ochronę i poprawę warunków wodnych i przyrodniczych miasta.

Zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym z 2010 roku staw ma pełnić funkcję retencyjną. Pozwolenie wodnoprawne nie określa jakie wody mają być retencjonowane. Według definicji retencja to zdolność do gromadzenia wody i przechowywania jej przez dłuższy czas. Zgodnie z powyższym zbiornik w Parku Miejskim w Podkowie Leśnej będzie pełnił funkcję retencyjną, jednakże będzie napełniany wodą płynącą w rowie pod warunkiem występowania przepływu powyżej przepływu nienaruszalnego, przepływ będzie ustabilizowany i bez naniesionego rumowiska wleczonego oraz badania wody wykażą brak zanieczyszczenia wody ściekami. Napełnienie zbiornika i uzupełnienie wodami płynącymi rowem RS-11 będzie możliwe pod warunkiem że:

1. zapewniony będzie przepływ w rowie
2. przepływ będzie powyżej przepływu nienaruszalnego
3. wody płynące rowem nie będą zawierały zanieczyszczeń ściekami sanitarnymi.

Zanieczyszczenie wód w rowie Rs-11 potwierdzone zostało badaniami wykonanymi na zlecenie Urzędu Miasta, które wskazują na obecność ścieków nie tylko pochodzenia rolnego, przemysłowego czy drogowego, ale także bytowego (komunalnego). We wszystkich opracowaniach, w których posiadaniu jest Urząd Miasta Podkowa Leśna, od 2005 r. eksperci podnosili kwestię znacznego zanieczyszczenia wody w rowie (wykaz opracowań w załączeniu). Zgodnie z Konsepcją odwodnienia Miasta Podkowa Leśna; opracowanie Spółka Wodna Piastów; grudzień 2005 r. „**Warunkiem retencjonowania wód w zbiorniku jest ich czystość.** Nie mogą to być wody zanieczyszczone ściekami sanitarnymi, co można zaobserwować w górnej części rowu Rs 11 na terenie wsi Żółwin.” Żółwin od dnia wykonania cytowanego opracowania nie doczekał się budowy kanalizacji ściekowej sanitarnej. Drastycznie wzrósł stopień urbanizacji oraz ilość odpływów ścieków sanitarnych wprowadzona do rowu Rs11 i jego dopływów. Ponadto cały system odwodnienia dróg utwardzonych (o bardzo wąskich pasach drogowych) na terenie wsi Żółwin realizowany jest poprzez bezpośrednie odprowadzenie tych wód do rowu Rs 11 i jego dopływów. Dodatkowo od momentu wykonania niniejszego opracowania w górnej części zlewni rowu Rs 11 zlikwidowano prawie wszystkie stawy, zbiorniki, oczka wodne

oraz naturalne zastoiska wody np. takie jak na rogu ulic Nadarzyńskiej i Mokrej. Nie ma już zbiorników przepływowych, które mogłyby pełnić funkcję odstojników dzięki którym na skutek zmiany prędkości przepływu i różnicy ciężaru właściwego wody i cząsteczek sedymentujących, wytrącałyby się substancje stałe. Na geoportalu powiatu brwinowskiego widnieje kilka zainwentaryzowanych punktu zrzutu kanalizacji sanitarnej do rowów na terenie Żółwina. Nie wiadomo ile jest niezainwentaryzowanych, ile jest przydomowych oczyszczalni ścieków bardzo popularnych na terenach nieskanalizowanych, a mających zrzut do rowów i zadoleń w górnej części zlewni. Nieszczelne szamba, ścieki opadowe z dróg bez podczyszczenia, czyli cały ładunek BZT i CHZT sedymentuje w stawie. „Z uwagi na pochodzące ze spływów z głównych ciągów komunikacyjnych dróg górnej części zlewni, ulic i parkingów domieszki substancji toksycznych w tym metali ciężkich, wody deszczowe z ulic i placów parkingowych nie nadają się do ponownego wykorzystania i wymagają podczyszczenia przed wprowadzeniem do odbiornika. Ze wszystkich metali ciężkich, których obecność stwierdza się w spływach deszczowych, szczególnie w okresie roztopów śniegu, w największym stężeniu występują: cynk i ołów, którego trujące dla organizmów żywych (bakterii tlenowych) właściwości ujawniają się już przy stężeniu 0,1 mg/l. Jest to stężenie wyższe od dopuszczalnego w wodach powierzchniowych do 0,5 mg/l. Toksyczność metali ciężkich powoduje zmniejszenie liczby gatunków organizmów wodnych jak i liczby pozostałych bardziej odpornych np. ryb. Metale ciężkie nie podlegają procesom biodegradacji i dlatego może następować ich kumulacja w środowisku wodnym (np. zbiorniku retencyjnym) nawet jeśli odprowadzane są okresowo i w niewielkich stężeniach.” Dlatego zasadne jest oddzielenie wód płynących w rowie Rs-11 od wód znajdujących się w stawie.

W kolejnych latach odrzucono pomysł wykorzystania wód popłucznych ze stacji uzdatniania do zasilania stawu z uwagi na nieracjonalnie wysokie koszty ich uzdatnienia. Wykorzystanie wody po płukaniu filtrów ze stacji uzdatniania wody do napełniania stawu jest nieracjonalne jak i całkowicie nieoptyczne. Wody popłuczne to w istocie zawiesina związków żelaza i manganu, które nie mogą trafić ani do rowów melioracyjnych ani do jakichkolwiek zbiorników bez oczyszczenia. Pomijając czerwone zabarwienie, w celu ponownego wykorzystania tej wody niezbędne byłoby wybudowanie koniecznej oczyszczalni, która dostosowałaby parametry wody do umożliwiających jej ponowne wykorzystanie. Koszt takiej oczyszczalni może wynosić od kilkuset tysięcy nawet do kilku milionów zł.

W stacji uzdatniania wody w Mieście Podkowa Leśna, rocznie, do płukania filtrów zużywa się od 6 do 7 tys. m³ wody, co daje od 16 do 19 m³ wody na dobę. Maksymalne zapotrzebowanie wynikające z konieczności uzupełnienia ubytków nie przekroczy wartości 5 m³ wody na dobę. Dodatkowo w celu dostarczenia wody do stawu należałoby wybudować dodatkową przepompownię oraz rurociąg tłoczny o długości około 450 m wraz z przeciskiem pod torami kolejowymi WKD o długości 50 m. Przybliżone koszty takiej inwestycji (pomijając koszt oczyszczalni) to minimum 425.000 zł + podatek VAT.

Zastosowanie proponowanej technologii, w projekcie zamiennym, minimalizującej straty, tym samym minimalizującej koszty utrzymania obiektu, wymuszałoby przestoje oczyszczalni wód popłucznych, a to wiązałoby się z ciągłym, nieuzasadnionym sztucznym utrzymaniem urządzeń w ciągłej gotowości do pracy.

Woda opadowa, występująca podczas intensywnych opadów, wolna od zanieczyszczeń niesionych wraz z wodą rowem RS-11, będzie mogła być retencjonowana w ilości do 2200 m³ (w starym projekcie było 1700 m³, więc zwiększono retencję), jej nadmiar będzie infiltrował do wód gruntowych i podziemnych, zatem zapis Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla Miasta Podkowa Leśna zawarty w &26 i &28 zostanie spełniony z warunkiem nie zanieczyszczenia wód gruntowych nadmierną i niepożądaną ilością substancji chemicznych, biotycznych oraz metali ciężkich oraz nienaruszenia przepływu nienaruszalnego tak ważnego dla położonego 200 m poniżej zbiornika Rezerwatu Przyrody Parów Sójek.

Projekt przewiduje wykonanie stałego zbiornika wodnego, odizolowanego od podłoża membraną EPDM wraz z przestrzenią przelewową i powierzchnią infiltracyjną. Obszarem infiltracji wód przelewających się ze zbiornika będzie obszar pomiędzy górną krawędzią hydroizolacji a krawędzią projektowanej ścieżki. Pozwoli to na magazynowanie, retencjonowanie i infiltrowanie wody opadowej przy wystąpieniu opadu dobowego już powyżej 5 mm. To rozwiązanie, będzie miało znaczenie dla czystości wód infiltrujących do złoża wodonośnego a także wpłynie na poprawę warunków hydrogeologicznych drzew. Zgodnie z decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przebudowy stawu RDOŚ-14-WOO-II-RK-6613-214/10 z dnia 11 sierpnia 2010 r. „przewidywane efekty z tytułu realizacji przedsięwzięcia to poprawa warunków gospodarki wodnej w rejonie inwestycji oraz wzbogacenie krajobrazu Parku Miejskiego poprzez zapewnienie stałego napełnienia w przebudowanym zbiorniku(...) Przedsięwzięcie ma na celu zapewnienie utrzymania wody w zbiorniku przez cały rok”. Dodatkowo ma zapewnić wydłużenie okresu zasilania roślinności wodami opadowymi.

Ograniczenie infiltracji do wód opadowych a nie płynących, bezpośrednio nad ujęciem wód pitnych zatrzyma ich stopniowe zanieczyszczanie się ściekami opadowymi.

Uszczelnienie dna i skarp zapobiegnie wysychaniu stawu i obumieraniu roślinności wodnej oraz organizmów żywych, bytujących w tym środowisku. Rozwijające się rośliny i organizmy zwierzęce oraz otwarta powierzchnia lustra wody przyczynią się do jej natlenienia oraz redukcji związków pokarmowych w niej zawartych, sytuację będzie polepszało ciągłe automatyczne uzupełnianie ubytków wody (w wyniku parowania) w celu zachowania jednakowych warunków środowiska przez cały okres wegetacyjny. Likwidacja funkcji sedymentacyjnej stawu zatrzyma postępujący proces infiltracji zanieczyszczonej biologicznie i chemicznie wody w pobliżu ujęć czwartorzędowych. Wykonanie uszczelnienia zbiornika oraz przykrycie rowu RS-11 na długości stawu nie zmienia stosunków wodnych, biorąc pod uwagę 3500 m² bentomaty z projektu z 2010 roku, na podstawie którego wydane zostało pozwolenie wodnoprawne i pozwolenie na budowę.

Po wykonaniu inwestycji, czas pojawienia się przepływu poniżej ulegnie skróceniu, dla przepływu średniego w roku średnio suchym, o ok. 5 dni. Sytuacja ta dotyczy tylko okresów posusznych, czyli deficytów wody. Susza jest zjawiskiem naturalnym, ale jednak szkodliwym dla środowiska. Jeżeli w tym okresie pojawi się przepływ w rzece, jest to oddziaływanie korzystne dla środowiska, w tym rezerwatu Parów Sójek. Obecnie planowane do realizacji zamierzenie, jest jeszcze daleko bardziej idące w swoich pro środowiskowych założeniach. Woda w czasie małych stanów w rowie RS 11 nie będzie zatrzymywana w zbiorniku (retencja ograniczona tylko do wód opadowych i płynących pod warunkiem spełnienia 3 punktów opisanych powyżej) i będzie szybciej – nawet w śladowych ilościach dopływała do rezerwatu Parów Sójek, co będzie miało kapitalne korzystne znaczenie dla środowiska.

Zmiana materiału uszczelniającego i podniesienie zwierciadła wody eliminuje straty na przesiąki, tym samym straty na parowanie nie powinny przekroczyć jak wyżej wykazano średnio ok. 600 m³ wody rocznie czyli do 4 razy mniej niż w rozwiązaniu zaprojektowanym w 2010 r, a aktualizowanym w 2016r. jednej objętości zbiornika rocznie.

W związku z powyższym nowe rozwiązanie pozwoli na pełne przywrócenie warunków przyrodniczych w stawie i jego otulinie.

Zwracam uwagę na fakt, że w swojej skardze Denropolis w jednym zdaniu potrafi postawić tezę i jej zaprzeczyć jak np. „Nastąpiło zniszczenie i zasypanie części stawu jako poszerzonego koryta rowu melioracyjnego oraz poprzez całkowite uszczelnienie czaszy stawu i odseparowanie wód przepływowych z rzeki Niwki”. Skarżący w końcu sam musi zdecydować jakiej tezy broni. Czy staw powstał poprzez rozkopanie

koryta rowu melioracyjnego – czyli jest tworem całkowicie pochodzenia antropogenicznego, czy jest to część naturalnego rozlewiska dawnego starorzecza.

Ad.4. W tym zarzucie Dendropolis po raz kolejny cytuje treść uchwał nie wskazując w jaki sposób naruszono zapisy przyjętych wymienionymi uchwałami dokumentów. Nieprawdą jest że Burmistrz narusza warunki określone w uchwale Nr 125/XXIII/2016 Rady Miasta Podkowa Leśna z dnia 26.04.2016 r. w sprawie przyjęcia „Kompleksowego programu uregulowania gospodarki wodnej na terenie Gmin Podwarszawskiego Trójmiasta Ogrodów” oraz zapisy uchwały nr 75/08 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 21.04.2008r. w sprawie Programu Małej Retencji.

Od 2006 r. Miasto Podkowa Leśna próbuje zrealizować przebudowę zbiornika w Parku Miejskim, co jest blokowane m.in. przez osoby, będące obecnie w Stowarzyszeniu Dendropolis. Cała historia przebudowy zbiornika znajduje się na stronie Miasta: <https://bip.podkowalesna.pl/inne-dokumenty/inne/20322/>

Jednocześnie od 2015 roku Burmistrz Miasta prowadzi aktywną politykę zwiększającą małą retencję poprzez takie projektowanie zagospodarowania pasów drogowych aby zatrzymać i retencjonować każdy opad, co zostało dokładnie przedstawione i opisane w opracowaniu „Mała retencja. Dobre praktyki w Podkowie Leśnej” załączonym do ostatniego numeru Biuletynu Miasta. Za swoje działania w tym zakresie Burmistrz jest wyróżniany i nagradzany nie tylko w Polsce ale również w Europie <http://arturtusinski-podkowa.pl/innovation-in-politics-awards/>

Ad. 5

Obowiązująca Strategia Rozwoju Miasta opisuje wizję mieszkańców i nakreśla cele jej realizacji. W dokumencie który powstał przy udziale bardzo szerokiego grona mieszkańców jasno określono, że jednym z priorytetów jest rewitalizacja Parku i stawu min zatrzymanie w nim wody i przywrócenie miejscu dawnego historycznego znaczenia.

Sprawa przebudowy stawu i przykrycia rowu oraz spowodowanego tym rzekomego spowodowania zalewania mieszkańców miasta mieszkających przy rowie Rs-11 była badana przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, które nie stwierdziło, aby to rury w stawie były przyczyną wylewania wody z koryta rowu. Nawet po powtórnych zbadaniu sprawy nowo wydanych pozwoleń wodnoprawnych, na skutek skarg jednej mieszkanki, twierdzącej że rurociąg w stawie spowoduje zalewanie jej posesji, nie stwierdzono takiej możliwości. Ponadto organ wyższej Instancji Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w uzasadnieniu umorzenia postępowania odwoławczego stwierdził: „Po przeprowadzeniu analizy tu. Organ ustalił, że przebudowa przedmiotowego urządzenia wodnego objęła odcinek o długości 66 m. Cały fragment przebudowywanego rowu znajduje się na działce, której właścicielem jest Miasto Podkowa Leśna. Przeprowadzona przebudowa urządzenia wodnego, nie wpłynęła w znaczący sposób na zmianę jego zasięgu oddziaływania. Tym samym należy stwierdzić, że zasięg oddziaływania inwestycji nie wykroczy poza ww. działkę stanowiącą własność podmiotu na rzecz którego udzielono zaskarżonego pozwolenia wodnoprawnego.”

Rurociąg okularowy 2 x Ø1000mm w Parku Miejskim w Podkowie Leśnej zabezpieczony jest kratami, uniemożliwiającymi dostawanie się zanieczyszczeń do środka rurociągu a także zabezpieczającymi przed wchodzeniem do niego osób postronnych. Kraty czyszczone są na bieżąco przez pracowników Urzędu Miasta, w sezonie jesiennym, kiedy w rowie jest mnóstwo liści, nawet dwa razy dziennie.

Oczywiście deszcze nagłe i nawalne spowodują wystąpienie wody z koryta rowu, jednak jak wyjaśniono powyżej oraz opisał Burmistrz <http://arturtusinski-podkowa.pl/kilka-slow-o-opadach-i-zaleznosciach-i-o->

[tym-ze-woda-nie-plynie-pod-gore/](#) nie ma to związku z przykryciem rowu na długości stawu. Trzeba zauważyć że zbiornik w Parku Miejskim ma pełnić funkcję retencyjną a nie przeciwpowodziową. Aby zbiornik był przeciwpowodziowy dla rejonów miasta opisywanych przez Stowarzyszenie, powinien być zlokalizowany powyżej, a nie, tak jak ma to miejsce, poniżej tych obszarów.

Ad. 6. Przebudowa stawu nie narusza warunków określonych w Gminnym Programie Ochrony Środowiska. W stawie mają być retencjonowane wody opadowe, a nie silnie zanieczyszczone wody płynące rowem RS-11, co zostało już szczegółowo opisane powyżej. Przepisy wręcz zabraniają retencjonowania wód zanieczyszczonych.

BURMISTRZ MIASTA
Podkowa Leśna

Artur Tusiński